

forandrede. Jeg troer, at det er det flæreste Bevits, som det er mulig at skaffe for, at Marinens Beholdningsregnskab er i complet Orden, og hvis Thinget skulde ønske det, kan der fremlægges 4 saadanne Protocoller for hvert Aar tidligere og for hvert Aar senere end det Aar, hvis Regnskab vi nu have under Behandling.

Ordføreren: Jeg maa være ganske enig med den ærede Minister i, at, naar Udvalget har formuleret sin Indstilling saaledes, at Marineministeriet opfordres til „om nødvendigt“ ved Eftersyn og Burdering af sagkyndige og uwillige Mænd at constatere Værdien, kan deri ikke indeholdes nogen Forpligtelse for den ærede Minister til at gaae den Bet. Det er kun en Genstilling, om den ærede Minister maatte ansee denne Bet for den rette, idet Udvalget nemlig maatte ansee sig forpligtet til, saasnart det paany paatalte denne Uoverensstemmelse, at paavise en Bet, ad hvilken man dog i ethvert Fald maatte kunne skaffe den nøiagtige Constatering af Værdien tilstede. Jeg troer, at det noget er blevet misforstaaet, hvad Udvalget har tilfigtet ved at ønske en saadan nøiagtig Constatering. Jeg kan fra min Side — det udtaler jeg dog ikke paa Udvalgets Begne, men kun personligt — ikke opfatte den anderledes end som en Lettelse for Marineministeriet. Det er jo ganske vist, at Marinen ogsaa tidligere har haft Beholdningsregnskaber, den har ført dem i en lang Arrække, men det er først i de senere Aar, at man har inddraget dem under Bevillingen. Man har sagt, at disse Regnskabers Inddragelse under Bevillingen gjorde det nødvendigt at de affattedes paa en concisere, nøiagtigere og bedre Maade, ligesom om den Omstændighed, at de ikke vare inddragne under Bevillingen, gjorde det rimeligt og naturligt, at de ikke affattedes paa en correct og nøiagtig Maade. I de Dplysninger, som Ministeriet har meddeelt Statsrevisionen, paaberaabes det som en naturlig og rimelig Grund for, at Beholdningsregnskaberne ikke vare i den Orden, man kunde ønske, at de ikke tidligere have været inddragne under Bevillingerne. Det kan jeg ikke anerkjende Rigtigheden af, og jeg kan

heller ikke troe, at andre ærede Medlemmer deri vilde see en gyldig Grund for en mindre nøiagtig Behandling af disse Regnskaber. Men Hovedsagen er, at vi gennem Regnskaberne skulle have en Regnskabssum, som svarer til Marinens Beholdninger; naturligviis bliver det kun tilnærmelsesviis, thi en Beholdning kan aldrig opgjøres, selv ved en nøiagtig Taxation, uden at der vil vise sig nogen Forskjel mellem Taxatorernes Ansættelse og Værdien efter Regnskabene; men tilnærmelsesviis altsaa maa man komme til en Sum, om hvilken man kan erkjende, at man derved er kommen Sandheden saa nær, at den med skjellig Grund kan optages som repræsenterende Værdien af Marinens Beholdning. Dette er efter min Mening Pointet, og det maa være Marineministeriet meget kjær, synes jeg, naar man vil slaae en Streg over de fra umindelige Tider og indtil 1866—67 aflagte Beholdningsregnskaber og de Pengeregnskaber, som skulde svare til dem, og derimod søge at tilveiebringe en Sum, som maa anerkjendes for rigtigt og nøiagtigt at evaluere Marinens Beholdninger. Naar, det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Suenson) vilde paavise, at der var en Fremgang i Marinens Regnskaber, derved, at Differentien var fra 38,000 Rd. blevet nedsat først til 27,000 Rd., saa til 21,000 Rd., og endelig til 5,000 Rd., saa vilde dette være et overordentlig godt Argument, hvis man overhovedet kunde erkjende Grundlaget for Beregningen for rigtigt. Jeg taler slet ikke om selve Beholdningerne, men hvad der er Tale om, er, hvorledes man evaluerer dem. Hvis de Evalueringer, der paa den ene Side have fundet Sted paa Værftet og paa den anden Side i Ministeriet, vare foretagne paa den Maade, at man virkelig kunde have Tillid til dem, saa vilde det virkelig være et godt Argument, der fremkom fra det ærede Medlem; men naar Marineministeriet har skullet gjøre Rede for denne Different af 38,000 Rd., saa har det ved en Pritisansættelse gjort Rede for de 18,000 Rd. og dernæst sagt: de 20,000 Rd. skrive sig rimeligviis ogsaa fra Pritisansættelser. Senere har man sagt: de skrive sig fra Pritisansættelser, og man har antaget dette som en given Sag; men man har aldeles